

*Попович М. І.,**здобувач кафедри кримінального права і процесу**Інституту права та психології**Національного університету «Львівська політехніка»*

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВИХ ОСНОВ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ У СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ

Анотація. Охарактеризовано та проаналізовано основні нормативно правові акти, які являються основою підрозділів ОВС у протидії злочини у сфері обігу наркотичних засобів. Подано окремі пропозиції до Законів України з метою удосконалення боротьби зі злочинами у сфері обігу наркотичних засобів.

Ключові слова: нормативні акти, відомчі нормативні акти, правове забезпечення, оперативно-розшукова діяльність, пропозиції.

Постановка проблеми. Однією із серйозних проблем нашого суспільства є зростання злочинності у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, що негативно впливає на внутрішню економічну та соціальну стабільність держави. Проблема поширення наркоманії й боротьби з цим злом вийшла за межі інтересів окремо взятої країни і набула транснаціонального характеру. Тому в сучасних умовах особливо актуальними є питання правового регулювання оперативно-розшукової діяльності органів внутрішніх справ щодо боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів і психотропних речовин.

Основи правового регулювання оперативно-розшукової діяльності розробляли: О.М. Бандурка, Е.О. Дідоренко, О.Ф. Долженков, Г.О. Душейко, В.П. Євтушок, О. Железов, І.П. Козаченко, В.Л. Регульський, І.Р. Шинкаренко та інші.

О.М. Бандурка підкреслює, що правова основа оперативно-розшукової діяльності в Україні складається із сукупності правових актів, які проголошують правові норми, що регламентують групи однорідних суспільних відносин між державою і особою в процесі діяльності щодо забезпечення безпеки людини і суспільства, шляхом застосування спеціальних методів, сил і засобів, і виконання оперативно-розшукових дій, якщо іншими заходами неможливо попередити чи усунути загрозу життєво важливим інтересам людини і суспільства [1, с. 61].

В.М. Шаласв зазначає, що за сутністю й змістом правова основа ОРД в Україні є сукупністю правових норм, які регламентують ОРД як окремий різновид правоохоронної діяльності, у тому числі специфічні правові й соціальні відносини, що виникають між її суб'єктами й іншими учасниками й об'єктами ОРД, а також між суб'єктами й іншими фізичними та юридичними особами, залученими в процес цієї діяльності для забезпечення безпеки людини й суспільства шляхом здійснення відповідних заходів ОРД [2, с. 6].

В. Я. Мацюк, С. А. Панасюк та інші зазначають, що правове регулювання – це дія права на суспільні відносини за допомогою певних юридичних засобів, насамперед – норм права [3, с. 24].

Ю. Олійник правозастосування визначає, що це державно-владна, організаційна діяльність компетентних органів і посадових осіб з реалізації норм щодо конкретних життєвих випадків і конкретних осіб шляхом винесення індивідуально

конкретних правових приписів, обов'язкових для виконання [4, с. 803].

В. В. Копейчиков зазначає, що правовий вплив – це дія права на широке коло суспільних відносин, свідомість і поведінку людей за допомогою правових норм. Правове ж регулювання, як продовжує вчений, – це специфічний вплив, який здійснюється правом як особливим нормативним інституційним регулятором [5, с. 217].

І. П. Козаченко зазначає, що вирішення завдання боротьби зі злочинністю можливо за створення надійного механізму підвищення ефективності адміністративно-правової, кримінально-процесуальної та оперативно-розшукової діяльності [6, с. 5].

Метою статті є дослідження нормативно-правових актів на основі яких оперативні підрозділи ОВС здійснюють протидію злочинам у сфері обігу наркотичних засобів.

Виклад основного матеріалу. Оперативно-розшукова діяльність за сутністю належить до юридичних наук. Тому об'єктивний аналіз передумов формування оперативно-розшукових знань, появи певної їхньої системи, особливостей розробки та використання сил, засобів і методів необхідно здійснювати з огляду на сукупність сучасних правових норм.

Правова основа визначає основні напрями та порядок організації діяльності органів внутрішніх справ України щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів, забезпечення комплексного використання наявних сил та засобів усіх структурних підрозділів, удосконалення форм та методів роботи.

Сьогодні правову основу діяльності оперативних підрозділів МВС України в боротьбі з незаконним обігом наркотичних засобів і психотропних речовин становлять: Конституція України, Кримінальний та Кримінально-процесуальний кодекси України, Закони України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними», «Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів», «Про міліцію», «Про оперативно-розшукову діяльність», Укази Президента, постанови Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, які становлять правову основу діяльності органів внутрішніх справ України, та міжнародно-правові угоди, учасником, яких є Україна.

Політику та правову основу в галузі боротьби з наркобізнесом на міжнародному рівні на сьогодні визначають конвенції ООН, що стосуються контролю незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин: Єдина конвенція про наркотичні засоби 1961 р. (з поправками, внесеними відповідно до Протоколу 1972 р.), Конвенція ООН про психотропні речовини 1971 р., ратифікована 27 жовтня 1978 р., Конвенція ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин 1988 р., ратифікована Україною у 1991 р., Конвенція ООН про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію

доходів, одержаних злочинним шляхом від 8 листопада 1990 р., підписана 29 травня 1997 р., Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності, ратифікована Україною 4 лютого 2004 р.

Необхідно зазначити, що стосовно заходів, які розроблюються міжнародними організаціями для протидії розповсюдженню наркотиків, з огляду на міжнародну конференцію, яка відбулася у Відні в червні 1987 р., було представлено всеохоплюючий план діяльності з попередження розповсюдження наркоманії, який налічує понад чотириста статей і пунктів, що містять рекомендації урядам і організаціям, які розробляють заходи боротьби з цим негативним явищем, у тому числі про міжнародне співробітництво держав у боротьбі з наркоманією.

Наприклад, норми Єдиної конвенції про наркотичні засоби 1961 р. щодо внутрішньодержавного контролю стосуються усієї наркотичної сировини, відомої на сьогодні. Якщо країна виробляє сировину для наркотиків, то вона зобов'язана зробити все необхідне, щоб запобігти проникненню наркотичних засобів та сировини нелегальними каналами.

Вимоги Єдиної конвенції містяться в ст. 4, згідно з якою держави мають вживати такі законодавчі та адміністративні заходи, які потрібні для того, щоб ввести в дію та виконати її постанови в межах їх власних територій, співробітничати з іншими державами щодо виконання прийнятих норм. Конвенція передбачає створення кожною Стороною особливого органу управління в цій галузі. Вона також встановила загальні визначення злочинності тих чи інших діянь, пов'язаних із наркотиками.

Детальне дослідження цієї проблеми Комісією з наркотичних засобів ООН закінчилося прийняттям у 1971 р. Конвенції про психотропні речовини, яка встановлює міжнародну систему контролю за такими речовинами, як галюциногени, симптоматичні засоби амфетамінного типу, барбітурати, а також снодійні, транквілізуючі та анальгезуючі засоби. Деякі з цих речовин взагалі заборонені для використання, інші видаються лише за рецептами. У Конвенції зафіксовані положення, згідно з якими рецепти мають вписуватись у суворій відповідності з медичною практикою, на етикетках мають бути наведені правила застосування та необхідні застереження. Конвенція передбачає заходи проти зловживання та вказує на потребу лікування, реабілітації та соціальної реінтеграції наркоманів.

У 1988 р. спеціальною конференцією ООН прийнято Конвенцію про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів та психотропних речовин, яка набрала чинності в листопаді 1990 р. Основним мотивом її прийняття стала потреба зміцнення та доповнення заходів, передбачених двома попередніми Конвенціями ООН. При цьому основний наголос було зроблено на покращенні ефективності юридичних засобів міжнародного співробітництва.

Уперше в міжнародній практиці Конвенцією передбачені контрольовані постачання, що становлять метод роботи правоохоронних органів, при якому допускається ввезення (вивезення, провезення) на територію однієї чи декількох країн незаконних чи таких, що викликають підозру, партій наркотичних засобів та психотропних речовин або речовин, що їх замінюють, з відома чи під наглядом компетентних служб з метою виявлення осіб, які беруть участь у вчиненні наркозлочинів.

Зазначимо, що в боротьбі зі зловживаннями наркотиками та їх незаконним обігом три нині чинні Міжнародні конвенції утворюють правову основу системи контролю за наркотичними засобами, психотропними речовинами та прекурсорами. Вони розроблені та підтримані міжнародним співтовариством, на їх базі організується взаємодія в цих питаннях більшістю держав планети. У конвенціях передбачені спеціальні заходи. Їх Комі-

тет може вживати з метою забезпечення здійснення своїх повноважень. Зокрема, якщо Комітет має підстави вважати, що досягнення цілей міжнародних угод із контролю за незаконним обігом наркотиків ставиться під серйозну загрозу через невиконання якоюсь країною або територією постанов цих міжнародних угод, то він має право вимагати пояснень і вжиття заходів із виправлення становища від уряду країни або території, про яку йдеться.

Серед зазначених правових актів найвищу юридичну силу має Конституція України. Конституція є законом прямої дії, який застосовується на всій території нашої країни. Усі інші закони та підзаконні (відомчі) нормативно-правові акти мають відповідати нормам Конституції України. В іншому випадку вони вважаються недійсними.

Стаття 1 Конституції проголошує, що Україна є суверенною, незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою.

Згідно з Конституцією людина її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визначаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави (ст. 3).

Важливими для діяльності оперативних працівників є закріплені в Конституції України положення про забезпечення державою захисту прав усіх суб'єктів права власності і господарювання за умови їх рівності перед законом та про правові засади, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством (ст. ст. 13, 19).

Керуючись цими та іншими конституційними нормами, оперативні працівники захищають права і свободи громадян, власність у всіх її формах, інтереси суспільства та держави від протиправних посягань.

При цьому вони повинні неухильно дотримуватись конституційних норм, які встановлюють недоторканність особи, її житла, таємницю особистого та сімейного життя, листування, телефонних розмов і телеграфної та іншої кореспонденції, презумпцію невинуватості.

Оперативні працівники мають поважати гідність особи та проявляти щодо неї гуманне ставлення, захищати права людини незалежно від її соціального та майнового стану, расової та національної належності, громадянства, віку, мови, освіти, віросповідання, політичних та інших переконань. Будь-яка упередженість оперативних працівників стосовно особи є неприпустимою.

Оперативні працівники мають у своїй діяльності керуватись лише законом. Жодні виняткові обставини або розпорядження чи накази вищих посадових осіб не можуть бути підставою для виконання оперативним працівником будь-яких злочинних дій (ст. 60).

Водночас Конституція містить положення щодо можливості тимчасового обмеження прав особи (ст. ст. 30, 31). На цих положеннях засновано право оперативних працівників під час розкриття тяжких та особливо тяжких злочинів, зокрема умисних вбивств з кваліфікуючими ознаками, за рішенням суду тимчасово обмежувати права громадян на приватність. Таке обмеження відбувається під час проведення оперативно-розшукових заходів із прослуховування телефонних переговорів, зняття інформації з каналів зв'язку, контролю поштово-телеграфних відправлень, негласного проникнення в житло, проведення яких передбачено Законами України «Про оперативно-розшукову діяльність» та «Про міліцію». Воно може застосовуватись лише за рішенням суду щодо особи, у діях якої

є ознаки тяжкого або особливо тяжкого злочину, та у випадках, передбачених законодавством України, з метою захисту прав і свобод інших осіб, безпеки суспільства. У разі порушення прав і свобод людини або юридичної особи, а також у разі, коли причетність до правопорушення особи, щодо якої проводилися оперативно-розшукові заходи, не підтвердилася, МВС України зобов'язане невідкладно поновити порушені права та відшкодувати заподіяні матеріальні та моральні збитки.

У Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» дані, одержані в процесі документування незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин, відомості, що стосуються особистого життя, честі, гідності людини, не підлягають розголошенню, і в разі, коли вони не містять інформації про вчинення заборонених законом свобод людини під час ОРД.

Виходячи з цього конституційного положення, одним із перших обов'язків органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, є обов'язок здійснювати в межах повноважень усі необхідні заходи для захисту конституційних прав і свобод людини й громадянина, власності, а також із забезпечення безпеки суспільства й держави від злочинних посягань, у тому числі від наркоманії.

У Кримінальному процесуальному кодексі необхідно вирішити питання стосовно підслідності порушених кримінальних проваджень за фактом контрабанди наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів. Річ у тому, що, відповідно до ч. 2 ст. 210 КПК України, підслідність кримінальних проваджень, порушених за ст. 305 КК України («Контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів»), досудове слідство проводиться слідчими органами Служби безпеки України. Отже, усі результати як оперативно-розшукової діяльності, так і дослідчої перевірки, що отримані підрозділами органів внутрішніх справ, мають бути передані до Служби безпеки України, що не завжди позитивно позначається на ефективності розслідування злочинів.

У результаті проведеного аналізу Розділу XIII Особливої частини Кримінального кодексу (КК) України виявлено такі прогалини:

1) у ч. 2 ст. 22 КК України не зазначено вік, з якого може наступати кримінальна відповідальність згідно з ч. 3 ст. 312 та 313 Кодексу, за такі злочини, як розбій та вимагання, вчинені з метою заволодіння наркотичними засобами, психотропними речовинами, їх аналогами та прекурсорами, а також обладнання, призначеного для їх виготовлення;

2) ст. 310 КК України передбачає кримінальну відповідальність тільки за незаконний посів та вирощування снотворного маку чи конопель, водночас не передбачено кримінальну відповідальність за протиправні діяння, пов'язані з обігом наркотичних грибів та інших наркотичних рослин;

3) у диспозиції ч. 1 ст. 318 КК України «Незаконне виготовлення, підроблення, використання або збут підроблених чи незаконно одержаних документів, які дають право на отримання наркотичних засобів чи психотропних речовин або прекурсорів, призначених для вироблення або виготовлення цих засобів чи речовин», є суперечності щодо терміна «незаконне» до усіх форм злочинного діяння. Якщо це так, то ст. 318 КК України передбачає відповідальність за незаконне виготовлення, незаконне підроблення, незаконне використання та незаконний збут відповідних документів. У цьому випадку підроблення не може бути законним;

4) у ст. 316 непередбачена відповідальність за незаконне публічне вживання психотропних речовин. Сьогодні особливо занепокоєння викликає збільшення обсягів контрабандного надходження до України психотропних речовин амфетамінної

групи та їх нелегальне розповсюдження в молодіжному середовищі [43, с. 30; 44, с. 127–133].

Оскільки відповідно до ч. 4 ст. 28 КК України кваліфікація злочинної організації пов'язана з учиненням тяжкого та особливо тяжкого злочину, ОВС позбавлені можливості притягувати до кримінальної відповідальності злочинні організації у сфері НОН, дії яких не охоплюються тяжкими злочинами. Тому було б доцільно вказати в ст. 255 КК України, що метою створення злочинної організації є вчинення будь-яких умисних злочинів.

Також потребує приведення у відповідність до чинного антинаркотичного законодавства окремих положень Закону України «Про міліцію», зокрема в ст. 11 п. 22 п. 3 цього Закону, яким передбачено право міліції оглядати за участю адміністрації підприємств, установ, організацій приміщення, у яких зберігаються наркотичні та сильнодіючі хімічні, отруйні та радіоактивні речовини й матеріали. Це суперечить положенням Закону України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживання ними» в частині визначення предмета огляду.

На наш погляд, доцільно цей пункт викласти в такій редакції: «Оглядати за участю адміністрації підприємств, установ, організацій приміщення, у яких зберігаються зброя, боєприпаси, вибухові, наркотичні засоби, психотропні речовини, прекурсори, сильнодіючі, отруйні та радіоактивні речовини і матеріали, з метою перевірки дотримання правил поведіння з ними».

У Концепції реалізації державної політики у сфері протидії поширенню наркоманії, боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів на 2011–2015 рр., затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13 вересня 2010 рр. № 1808-р, наголошується, що впродовж останніх років в Україні спостерігається стійка тенденція зростання кількості осіб, які вживають наркотичні засоби і психотропні речовини, зокрема серед сільського населення.

В період 2010–2013 рр. за участі МВС Кабінетом Міністрів України прийнято 6 постанов, а саме:

– Постанова КМУ від 31 травня 2010 р. № 373 «Про внесення змін до переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів»;

– Постанова КМУ від 5 січня 2001 р. № 4 «Про внесення змін до Постанов Кабінету Міністрів України від 6 травня 200 № 770 і від 10 жовтня 2007 р. № 1203»;

– Постанова КМУ від 27 липня 2011 р. № 796 «Про внесення змін до переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів»;

– Постанова КМУ від 23 травня 2012 р. № 408 «Про внесення змін до переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів»;

– Постанова КМУ від 5 грудня 2012 р. № 1129 «Про внесення змін до переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів»;

– Постанова КМУ від 8 квітня 2013 р. № 234 «Про внесення змін до переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів».

Зокрема постановою КМУ від 05.01.2011 № 4 доповнено список № 2 таблиці II Переліку позицією «кетамін» (кетамін – галюциногенний наркотик синтетичного походження, анестетик, який блокує нервові закінчення без пригнічення функцій дихання та кровообігу. На даний час використовується у ветеринарній медицині для анестезії під час проведення операції тваринам).

З метою встановлення процедури захарування осіб, відносно яких встановлено діагноз хвороби на наркоманію, до

закладів, де впроваджено замісну підтримувальну терапію, взято участь у розробці та погодження Наказу Міністерства охорони здоров'я від 27.03.2012 № 200, «Про затвердження порядку проведення замісної підтримувальної терапії хворих з опіоїдною залежністю». Цим наказом визначено чіткі критерії зарахування хворих до груп лікування, затверджено форми документації, яка повинна фіксувати процес лікування та використання медичних препаратів, призначених для провадження замісної підтримувальної терапії.

На виконання наказу МВС України від 15.05.2012 № 427 та з метою виявлення і знищення нелегальних посівів маку та конопель, перекриття каналів витоку наркосировини з легальних посівів у незаконний обіг на території України з 21.05.2012 по 28.09.2012 проведено оперативно-профілактичні заходи під умовною назвою «МАК».

Для забезпечення прав пацієнтів, які перебувають у програмі замісної підтримувальної терапії, взято участь у розробці та погодженні проекту спільного наказу Міністерства охорони здоров'я, Міністерства внутрішніх справ, Державної служби України з контролю за наркотиками та Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку взаємодії закладів охорони здоров'я, органів внутрішніх справ, слідчих ізоляторів і виправних центрів щодо забезпечення безперервності лікування препаратами замісної підтримувальної терапії». Проект направлено на реєстрацію до Міністерства юстиції України.

Для створення цілісної системи боротьби з наркоманією та підвищення результативності державного управління в цій сфері з урахуванням міжнародного досвіду МВС за участю громадськості розроблено Концепцію реалізації державної політики у сфері протидії поширенню наркоманії, боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів на 2011–2015 рр., яка затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13 вересня 2010 р. № 1808.

На виконання Концепції з урахуванням пропозицій громадських організацій МВС розроблено План заходів, який затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 листопада 2010 р. № 2140.

З метою удосконалення законодавства в частині вжиття заходів до власників розважальних закладів та місць масового перебування громадян, де здійснюється систематичне вживання наркозасобів та підвищення результативності державного управління в указаній сфері, урахуваючи міжнародний досвід, Міністерством внутрішніх справ підготовлено законопроекти «Про внесення змін до ст. 9 Закону України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними» (08.09.2011 прийнято Верховною Радою України за № 3712–VI) та «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за незаконний обіг наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів, отруйних чи сильнодіючих речовин або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів і

одурманюючих засобів» (06.10.2011 прийнято Верховною Радою України за № 3826–VI).

Висновки. Здійснення оперативними підрозділами гласних і негласних оперативно-розшукових заходів часто пов'язане із обмеженням прав громадян, тому вказана діяльність має відповідати гарантії законності та проводитися відповідно до Міжнародних правових актів, законів України та відомчих нормативних актів.

Українське антинаркотичне законодавство формується та удосконалюється залежно від стану нелегального обігу наркотичних засобів, соціально-економічної та політичної обстановки в державі.

Література:

1. Бандурка О.М. Оперативно-розшукова діяльність : [підручник] / О.М. Бандурка. – Харків : НАВС, 2002. – 334 с.
2. Оперативно-розшукова діяльність органів внутрішніх справ. Особлива частина: курс лекцій у 2-х ч. – Ч. 1 / [В.М. Шалаєв, В.О. Черков, А.В. Мовчан та ін.]; за ред. В.О. Сілюкова // Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е.О. Дідоренка. – Луганськ : ПВВ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2009. – 132 с.
3. Науково-практичний коментар Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність». Станом на 01.05.2011 / [В. Я. Мацюк, С. А. Панасюк, В. А. Ніколайчук, Б. В. Стрілець, І. О. Попов]; за ред. В. Я. Мацюка. – К. : Професіонал, 2001. – 304 с.
4. Міжнародна поліцейська енциклопедія у 10 т. / Ю.І. Римаренко, Я.Ю. Контрат'єв, В.Я.Ташій, Ю.С. Шемшученко. – Т. 1. – К. : Концерн Ін Юре, 2003. – 1232 с.
5. Загальна теорія держави і права / за ред. В. В. Копейчикова. – К. : Юрінком, 1997. – 620 с.
6. Козаченко І.П. Правові, морально-етичні та організаційні основи оперативно-розшукової діяльності / І.П. Козаченко, В.Л. Регульський. – Львів : ЛІВС, 1999. – 219 с.

Попович М. І. Усовершенствование правовых основ оперативно-розыскного противодействия преступлению в сфере оборота наркотических средств

Аннотация. Охарактеризованы и проанализированы основные нормативно правовые акты которые являются основой подразделений ОВС в противодействии преступлению в сфере обращения наркотических средств. Поданы отдельные предложения к Законам Украины с целью усовершенствования борьбы с преступлениями в сфере обращения наркотических средств.

Ключевые слова: нормативные акты, ведомственные нормативные акты.

Popovych M. Improvement of legal frameworks of operatively-search counteraction to the crimes in the field of appeal of narcotic facilities

Summary. Described and analyzed basic normatively legal acts that are basis of subdivisions of OBC in counteraction of crime in the field of appeal of narcotic facilities. Separate suggestions are given to Laws of Ukraine with the purpose of improvement of fight against crimes in the field of appeal of narcotic facilities.

Key words: normative acts, department normative acts, legal providing, operatively-search activity, suggestions.